

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 580/2016-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. septembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED]; mal. [REDACTED]; mal. [REDACTED], [REDACTED], a mal. [REDACTED], [REDACTED], zastúpených advokátkou Mgr. Evou Braxatorisovou, Trenčianska 683/17, Bratislava, vo veci namietaného porušenia ich základných práv podľa čl. 12, čl. 19 ods. 2, čl. 41 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 7, čl. 20, čl. 21, čl. 24 a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 2 a 12 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 9, čl. 11, čl. 16 a čl. 18 Dohovoru o právach dieťaťa postupom Okresného súdu Dunajská Streda, postupom Okresného súdu Bratislava I, postupom Krajského súdu v Bratislave a postupom Krajského súdu v Trnave a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED], mal. [REDACTED], mal. [REDACTED] a mal. [REDACTED]

[REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. septembra 2016 doručená sťažnosť [redacted]; mal. [redacted]; mal. [redacted], [redacted], a mal. [redacted], [redacted] (spolu ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenia svojich základných práv podľa čl. 12, čl. 19 ods. 2, čl. 41 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 7, čl. 20, čl. 21, čl. 24 a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 2 a 12 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 9, čl. 11, čl. 16 a čl. 18 Dohovoru o právach dieťaťa postupom Okresného súdu Dunajská Streda, postupom Okresného súdu Bratislava I, postupom Krajského súdu v Bratislave a postupom Krajského súdu v Trnave.

2. Zo sťažnosti vyplýva:

«Krajský súd v Bratislave rozhodol na neverejnom pojednávaní za účasti účastníkov konania a vstupu Krajskej prokuratúry dňa 14.6.2016 uznesením 11CoP/57/2016-866 tak, že mení rozhodnutie prvostupňového súdu a návrat maloletých detí sťažovateľa nenariaďuje. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 27.6. 2016.

Krajský súd v Bratislave rozhodoval vo veci žaloby sťažovateľa zo dňa 7.10.2014 už druhýkrát potom, čo prvostupňovému súdu vrátil rozhodnutie o nenariadení návratu na opätovné prejednanie z dôvodu závažných väd v konaní.

Pri opätovnom prejednaní veci prvostupňový súd rozhodol o nariadení návratu maloletých detí a uložení primeraných opatrení na ich bezpečný návrat, v súlade s názorom Krajského súdu, ktorý formuloval v uznesení 11 CoP/281/2015-373 dňa 29.6.2015. Krajský súd sa následne v totožnom zložení senátu pri rozhodovaní o odvolaní matky a sťažovateľa voči tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa bez náležitého zdôvodnenia a vysporiadania

s dôkazmi a námietkami otca, zásadne odklonil od právneho názoru, ktorý sám vyslovil v predchádzajúcom uznesení a zaťažil tak svoje rozhodovanie vadou arbitrárnosti a nepredvídateľnosti. V uznesení bez náležitého odôvodnenia reinterpretuje dôkazy, ktoré boli súčasťou spisu aj pri jeho prvom rozhodovaní v neprospech sťažovateľa, a to napriek tomu, že sám predtým tieto dôkazy označil za nevierohodné a rozporné. V odvolacom konaní pritom nebol doložený žiaden dôkaz, ktorý by tieto rozpory odstránili a preto nie je zrejmé, z akého dôvodu, odvolací súd svoj názor zmenil.

Sťažovateľ má za to, že dôvodom zvratu v konaní je fakt, že matka pred rozhodnutím odvolacieho súdu, prípad medializovala a Krajský súd sa cestou svojho hovorca musel vyjadrovať do médií, ktoré tvrdo kritizovali postup súdov. Rovnako sťažovateľ vníma ako zásah do práva na spravodlivý proces a rovnosť zbraní okolnosť, že do spisu bol založený list kancelárie Prezidenta SR, ktorý adresoval predsedovi Krajského súdu a ktorý vyzdvihol a upriamoval pozornosť odvolacieho súdu na váhu vyjadrení matky o otcovi a hrozbách deťom, čím podľa nášho názoru došlo k zásahu do rovnocenného postavenia účastníkov a tiež princípu nezávislosti a oddelenosti štátnych moci. S poukazom na fakt, že prezident má v rámci svojich kompetencií dosah na fungovanie súdnej moci a aj podľa jeho aktuálnych krokov aktivít a priorit sa výrazne angažuje v tejto oblasti (napr. odvolávanie sudcov), sťažovateľ má za to, že takýto list mohol ovplyvniť rozhodovanie senátu a preto nielenže nemal byť súčasťou spisu, ale predseda Krajského súdu mal reagovať odmietnutím takýchto zásahov a poukázať na nezávislosť sudcov a viazanosť Ústavou a všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktoré nemala Kancelária Prezidenta dôvod spochybňovať a usmerňovať činnosť odvolacieho senátu upozorňovaním na akékoľvek informácie, ktoré sú len časťou spisu a vypovedajú o pohľade jedného účastníka sporu. To, že odvolací súd takto nekonal a tento v spise založený dôkaz vôbec nespomenul a nevyhodnotil ho ako neprípustný, je závažnou vadou konania.

Pokiaľ ide o odôvodnenie, ktoré sa dotýka medializácie, súd síce uvádza, že išlo o neobjektívne a nešťastné konanie matky, v rozpore so záujmami maloletých, ktoré nemalo vplyv na výsledok konania, postup súdu však o tom nesvedčí. Sťažovateľ považuje túto časť odôvodnenia len za deklaratívnu, keďže to, že medializácia nemala vplyv na rozhodovanie malo vyplývať nie z tvrdenia súdu, ale výlučne z presvedčivosti a logickej konzistentnosti

jeho rozhodnutí vydaných pred medializáciou ako aj po medializácii prípadu. Nakoniec samotný odvolací súd svoje predchádzajúce rozhodnutie v odôvodnení vôbec nezmieňuje a vôbec neuvádza celú chronológiu sporu, ktorá je pre riadne posúdenie veci a vyhodnotenie dokazovania podstatná.

Dôkazy a tvrdenia, ktoré predložil sťažovateľ v pôvodnom či odvolacom konaní, v odôvodnení súd úplne opomenul. V odôvodnení uvádza niektoré dôkazy či tvrdenia, ktoré sú buď vytrhnuté z kontextu alebo ich interpretuje nesprávne. Dôkazy otca tak nie sú v odôvodnení ani spomenuté a už vôbec nie sú vyhodnotené v konfrontácii s tvrdeniami a dôkazmi predloženými matkou. Odôvodnenie uznesenia je vágne a nezrozumiteľné, keď napr. súd odkazuje všeobecne na „predložené lekárske správy“, ktoré vyhodnocuje spoločne ako jediný dôkaz, ktorý má zhodne vypovedať o skutočnostiach tvrdených matkou napriek tomu, že do spisu bolo doložených viac ako desať lekárske správ a dôkazov o zdravotnom stave a to z obdobia od roku 2012 do 2016, týkajúce sa rôznych osôb, rôznych skutočností, iných časových období, ako aj správ, ktoré sú vypracované totožnými osobami s rôznym obsahom. Odvolací súd vôbec nekonkretizoval, ktoré konkrétne lekárske správy zobral za základ svojho rozhodnutia, ako sa vysporiadal s ich obsahom, časovými súvislosťami z pohľadu vývoja diagnóz a vierohodnosti záverov, ako sa vysporiadal so vzájomnými rozpormi medzi tvrdeniami matky a dôkazmi, ktoré sama predložila ako aj námietkami, na ktoré otec poukázal, (možné iné príčiny diagnóz, navštevovanie lekárov až po odvolacom konaní po tom, čo mali psychické problémy aj podľa správ, ktoré matka doložila, prestať, vplyv maďarského prostredia, opätovná zmena bydliska...) Súd len uviedol, že sa nedajú považovať za neobjektívne len preto, že boli vypracované na objednávku matky, ako sa však vysporiadal s rozpormi medzi jednotlivými správami a tvrdeniami matky ako aj ostatnými námietkami otca, už odvolací súd nešpecifikuje.

Rovnako z odôvodnenia nie je zrejmé, aký vplyv z hľadiska právneho posúdenia a výsledku sporu ďalšie skutočnosti, ktoré súd uvádza, že vzal do úvahy - napr. odvolacím súdom prezentované zistenia ohľadom správania otca a jeho neúčast' na 3 pojednávaníach, či jeho vyjadrenie, že je to jediná cesta, ako mať styk s deťmi.

Otcovi bolo tiež postupom odvolacieho súdu odňaté právo konať pred súdom a došlo tak k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď otázku domáceho násillia a otázku prijatia

primeraných záruk posúdil inak ako to urobil prvostupňový súd, pričom o odlišnom právnom posúdení týchto otázok účastníka nepoučil a neumožnil mu vyjadriť sa k nemu, ani zabezpečiť akékoľvek dôkazy v tomto smere.

Odvolačí súd a rovnako prvostupňový súd vo veci konali neprimerane dlho, odročovali pojednávania a vytyčovali ich termíny bez ohľadu na viazanosť lehotou 6 týždňov na rozhodnutie o návrate maloletých detí, konali vo veci 1 rok a 8 mesiacov a tak udržiavali stav právnej neistoty a nejasného statusu maloletých detí, čím závažne narušili súkromný a rodinný život všetkých účastníkov konania a celej širšej rodiny, ktorým bolo postupom súdom znemožnené rozvíjať ich rodinné vzťahy. S ohľadom na trvanie zákazu styku a priblíženia sa k deťom až do rozhodnutia súdov v ČR, sa otec nemohol bezdôvodne dlhý čas podieľať na ich výchove a realizovať svoje rodičovské práva. Súd neprijali žiadne opatrenie na to, aby nedošlo k odcudzeniu detí od otca, čím porušili práva nielen otca, ale aj detí na výchovu zo strany oboch rodičov. ...

Okresný súd v Dunajskej Strede, v spojení skonanim Krajského súdu, porušil práva sťažovateľov tým, že konal na základe návrhu matky bez právomoci rozhodovať vo veci úpravy rodičovských práv a povinností, keď navyše rozhodol bez účasti otca a jeho vyjadrenia nielen vo veci samej, ale rozhodol aj o zákaze styku a priblíženia sa k deťom len na podklade trestného oznámenia matky a bez zohľadnenia dôkazov ním predložených a následne konanie dodnes nezastavil napriek jednoznačným dôkazom a rozhodnutiam, že nemá právomoc konať, čo bráni súdom v ČR, aby vo veci úpravy práv a povinností sami rozhodli. Podľa vyjadrení súdov v ČR ani nereagujú na ich výzvy o zaslanie rozhodnutí a informácií, čím aktívne zasahujú do práv na súkromný a rodinný život a spravodlivý proces.»

3. Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné právo [REDAKOVANÉ] na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, na ochranu proti neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa č. 19 ods. 2 Ústavy, podľa čl. 8 ods. 12 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

a podľa čl. 7 Charty základných práv Európskej únie, právo podľa čl. 41 Ústavy SR, na rovnosť pred zákonom a na ochranu pred diskrimináciou podľa čl. 12 Ústavy SR a podľa čl. 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie a práva dieťaťa podľa čl. 24 Charty základných práv Európskej únie podľa čl. 9, 11, 16 a 18 Dohovoru o právach detí porušené bolo.

Základné právo mal. ██████████ na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, na ochranu proti neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy, podľa čl. 8 ods. 12 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 7 Charty základných práv Európskej únie, právo podľa čl. 41 Ústavy SR, na rovnosť pred zákonom a na ochranu pred diskrimináciou podľa čl. 12 Ústavy SR a podľa čl. 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie a práva dieťaťa podľa čl. 24 Charty základných práv Európskej únie podľa čl. 9, 11, 16 a 18 Dohovoru o právach detí porušené bolo.

Základné právo mal. ██████████ na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, na ochranu proti neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy, podľa čl. 8 ods. 12 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 7 Charty základných práv Európskej únie, právo podľa čl. 41 Ústavy SR, na rovnosť pred zákonom a na ochranu pred diskrimináciou podľa čl. 12 Ústavy SR a podľa čl. 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie a práva dieťaťa podľa čl. 24 Charty základných práv Európskej únie podľa čl. 9, 11, 16 a 18 Dohovoru o právach detí porušené bolo.

Základné právo mal. ██████████ na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, na ochranu proti neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy, podľa čl. 8 ods. 12 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd a podľa čl. 7 Charty základných práv Európskej únie, právo podľa čl. 41 Ústavy SR, na rovnosť pred zákonom a na ochranu pred diskrimináciou podľa čl. 12 Ústavy SR a podľa čl. 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie a práva dieťaťa podľa čl. 24 Charty základných práv Európskej únie podľa čl. 9, 11, 16 a 18 Dohovoru o právach detí porušené bolo.

Okresný súd Dunajská Streda je povinný konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

Okresný súd Dunajská Streda a Krajský súd v Trnave sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť [REDAKOVANÉ] sumu 25 000 Eur... do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu z titulu nemajetkovej ujmy.

Okresný súd Dunajská Streda a Krajský súd v Trnave sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť mal. [REDAKOVANÉ] sumu 25 000 Eur... do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu z titulu nemajetkovej ujmy.

Okresný súd Dunajská Streda a Krajský súd v Trnave sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť mal. [REDAKOVANÉ] sumu 25 000 Eur... do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu z titulu nemajetkovej ujmy.

Okresný súd Dunajská Streda a Krajský súd v Trnave sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť mal. [REDAKOVANÉ] sumu 25 000 Eur... do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu z titulu nemajetkovej ujmy.

Sťažovateľom v 1. až 4. rade sa priznáva náhrada trov konania, ktorú sú Okresný súd Dunajská Streda a Krajský súd v Trnave povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne k rukám právnej zástupkyne Mgr. Evy Braxatorisovej do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

Petit č. 2:

Základné právo [REDAKOVANÉ] na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, na ochranu proti neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy, podľa čl. 8 ods. 12 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 7 Charty základných práv Európskej únie, právo podľa čl. 41 Ústavy SR, na rovnosť pred zákonom a na ochranu pred diskrimináciou podľa čl. 12 Ústavy SR a podľa

čl. 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie a práva dieťaťa podľa čl. 24 Charty základných práv Európskej únie podľa čl. 9, 11, 16 a 18 Dohovoru o právach detí postupom a rozhodnutím porušené bolo.

Základné právo mal. ██████████ na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie porušené bolo, na ochranu proti neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa č. 19 ods. 2 Ústavy, podľa čl. 8 ods. 12 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 7 Charty základných práv Európskej únie, právo podľa čl. 41 Ústavy SR, na rovnosť pred zákonom a na ochranu pred diskrimináciou podľa čl. 12 Ústavy SR a podľa čl. 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie a práva dieťaťa podľa čl. 24 Charty základných práv Európskej únie podľa čl. 9, 11, 16 a 18 Dohovoru o právach detí porušené bolo.

Základné právo mal. ██████████ na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, na ochranu proti neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa č. 19 ods. 2 Ústavy, podľa čl. 8 ods. 12 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 7 Charty základných práv Európskej únie, právo podľa čl. 41 Ústavy SR, na rovnosť pred zákonom a na ochranu pred diskrimináciou podľa čl. 12 Ústavy SR a podľa čl. 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie a práva dieťaťa podľa čl. 24 Charty základných práv Európskej únie podľa čl. 9, 11, 16 a 18 Dohovoru o právach detí porušené bolo.

Základné právo mal. ██████████ na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie na ochranu proti neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa č. 19 ods. 2 Ústavy, podľa čl. 8 ods. 12 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 7 Charty základných práv Európskej únie, právo podľa čl. 41 Ústavy SR, na rovnosť pred zákonom a na ochranu pred diskrimináciou podľa čl. 12 Ústavy SR

a podľa čl. 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie a práva dieťaťa podľa čl. 24 Charty základných práv Európskej únie podľa čl. 9, 11, 16 a 18 Dohovoru o právach detí porušené bolo.

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave 11CoP/571/2016-866 zo dňa 14.6. 2016 sa zrušuje a vec sa vracia na opätovné konanie.

Okresný súd Bratislava I a Krajský súd v Bratislave sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť [REDAKOVANÉ] sumu 25 000 Eur... do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu z titulu nemajetkovej ujmy

Okresný súd Bratislava I a Krajský súd v Bratislave sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť mal. [REDAKOVANÉ] sumu 25 000 Eur... do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu z titulu nemajetkovej ujmy.

Okresný súd Bratislava I A Krajský súd v Bratislave sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť mal. [REDAKOVANÉ] sumu 25 000 Eur... do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu z titulu nemajetkovej ujmy.

Okresný súd Bratislava I a Krajský súd v Bratislave sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť mal. [REDAKOVANÉ] sumu 25 000 Eur... do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu z titulu nemajetkovej ujmy.

Sťažovateľom v 1. až 4. rade sa priznáva náhrada trov konania, ktorú sú Okresný súd Bratislava I. a Krajský súd v Bratislave povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne k rukám právnej zástupkyne Mgr. Evy Braxatorisovej do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 citovaného zákona.

6. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. V súlade s uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľov podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

9. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

10. Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania.

11. Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde).

12. V sťažnosti je výrazne oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje najmä na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd teda môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti (m. m. III. ÚS 2/05, II. ÚS 19/05), keď navyše znenie petitu sťažnosti vzhľadom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľov nemá ústavný súd dôvod spochybňovať.

13. Týmito pravidlami sa ústavný súd spravoval aj pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľov. V danom prípade to znamenalo, že ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť iba v rozsahu korešpondujúcom s návrhom na rozhodnutie vo veci samej (petitom).

14. Sťažovatelia v prvom petite navrhujú, aby ústavný súd vyslovil porušenie označených práv, avšak bez toho, aby špecifikovali, akým rozhodnutím alebo postupom všeobecného súdu, v ktorom konkrétnom konaní mali byť ich práva porušené. Následne v ďalšej časti petitu navrhujú uložiť povinnosť Okresnému súdu Dunajská Streda konať bez zbytočných priet'ahov, avšak bez uvedenia spisovej značky konania, v ktorom by mal Okresný súd Dunajská Streda konať bez zbytočných priet'ahov.

15. Ústavný súd osobitne zdôrazňuje, aj keď odôvodnenie sťažnosti považuje iba za súčasť argumentácie, pričom pre rozhodnutie ústavného súdu je relevantný iba samotný

petit sťažnosti, že ani zo samotného odôvodnenia sťažnosti nie je možné zistiť spisovú značku konania, v ktorom malo dôjsť k porušeniu označených práv postupom Okresného súdu Dunajská Streda.

16. Sťažovatelia v bode 2 petitu navrhujú vysloviť porušenie označených práv, ale opätovne bez toho, aby uviedli, akým konkrétnym rozhodnutím alebo postupom všeobecného súdu mali byť ich práva porušené.

17. Ústavný súd uvádza, že postup, pri ktorom by ústavný súd zrušil uznesenie súdu bez predchádzajúceho vyslovenia, že práva sťažovateľov boli rozhodnutím alebo postupom súdu porušené, ústava a ani zákon o ústavnom súde neumožňujú. Zrušenie rozhodnutia je totiž viazané na vyhovie sťažnosti a deklarovanie, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené základné práva alebo slobody, prípadne ľudské práva a slobody sťažovateľa vyplývajúce z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom (čl. 127 ods. 2 ústavy, § 54 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

18. Pokiaľ sťažovatelia v ďalšej časti petitu v bode 2 navrhujú zrušiť uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 11 CoP 57/2016-866 zo 14. júna 2016 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“), ústavný súd konštatuje, že sťažovatelia prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu, ktorý koncipoval samotný návrh, ústavnému súde spolu s návrhom doručili splnomocnenie na zastupovanie z 29. augusta 2016 udelené sťažovateľmi advokátke Mgr. Eve Braxatorisovej. Ústavný súd konštatuje, že v uvedenom splnomocnení je uvedené, že ho sťažovatelia udelili na zastupovanie pred ústavným súdom vo veci označených práv „*postupom Okresného súdu Dunajská Streda a Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom 14P/44/2014*“. Z uvedeného je zrejmé, že advokátka Mgr. Eva Braxatorisová nie je splnomocnená na zastupovanie sťažovateľov vo veci porušenia označených práv uznesením krajského súdu.

19. V súvislosti s uvedenými nedostatkami ústavný súd pripomína, že tieto nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho

zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). V tejto súvislosti ústavný súd už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom“. Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „*vigilantibus iura scripta sunt*“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

20. Ústavný súd s poukazom na uvedené konštatuje, že sťažnosť vykazuje také nedostatky náležitostí predpísané zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. septembra 2016